

I denna bok har vi försökt bevara minnena från Torns IFs start för 50 år sedan fram till idag. Det har varit ett gediget arbete som pågått i flera år. Huvudarbetet har utgått från att bevara minnena och de är många, samt belysa en hel del personer som under årens gång lagt ner hela sin själ i Torns IF.

50 år – en idrottsförening

Torns IF

© Torns IF och respektive skribent

ISBN 978-91-637-8425-5

Layout: Gunilla Albertén

Tryckt av Media-Tryck, Lunds universitet, 2015

Fotografier: Bilder i Syd AB (Sydsvenskans bildarkiv): 17, 20, 21, 23, 36, 39, 39, 46, 67-69, 76, 79, 81, 86, 89, 103, 104, 106, 160-164. Alla övriga bilder tillhör redaktörerna eller skribenten av texten, om inget annat anges.

Föregångarna

Ett 50 årsjubileum för Torns IF förutsätter att man har ett startdatum. I den här skriften vill vi berätta om Torns IF:s första 50 år. Men det mesta har också en förhistoria och det kan vara på sin plats att ge ytterligare lite information om den idrottsverksamhet som fanns i Stångby före Torns IF bildades.

Det exakta datumet för bildandet av Torns IF är 30 mars 1965. Då träffades ett gäng idrottsintresserade (mest ungdomar) boende i Stångby-Vallkärra med omnejd under ledning av Leif Hedlund i Torngården för att se om förutsättningarna fanns för att bilda en förening.

Men nu hoppar vi tillbaka i tiden, till slutet av trettioalet. Platsen är Stångby stationssamhälle och SJ:s markområde från Gamla stationen till Bomvägen. Idag är området en gräsmatta för rastande hundar och närmre Bomvevsvägen parkeringsplats och vändzon för Lunds stadsbussar.

Vi börjar med att lägga in en text av en som var med från början och skrev ner

detta 1984 för publicering i skriften Tornnytt, nämligen Karl-Axel Ek.

”Omkring 1939-1940 kom jag första gången i kontakt med idrottsutövning i Stångby. Stångby IF vill jag minnas att föreningen då hette och det handlade mest om friidrott på den tiden, även om detta ofta skedde i ganska så enkla former. Löparbanan var helt enkelt vägen till gamla stationen och för längre löpsträckor gick den runt den trekantiga kvarteret sydväst om järnvägsstationen. I övrigt blev området bredvid betlastbryggan det som fick fungera som idrottsplats. Ett par grusgröpar för hopptävlingar var nog mest vad som fanns och några idrottsredskap som diskus, kula och spjut jämte en hoppställning ingick också. Klubbmästerskap arrangerades och även någon enstaka tävling i friidrott med någon annan idrottsförening(tror jag).

Fotbollen ville ju också ha sitt ord med i laget – eller i föreningen borde man kanske säga – problemet var ju här främst bristen på fotbollsplan. Även här fick den gröna biten på SJ-området bredvid betlastbryggan duga. Den var förstås rätt ojämn på åtskilliga ställen och hade en grusväg vid ena sidan och en gångstig på den andra. Måtten stämde naturligtvis

Här har vi en bild av Stångby IF 1944 den är tagen i Stävie skytteskog. Matchen spelades mot Borlunda och slutade 2-2, målskyttar för Stångby var Per Lundqvist och Kjell Jönsson. Stående från vänster: Helge Scharffenberg, Gunnar Nilsson, Börje Johansson, Erik Hellman, Folke Nilsson (f.d ordf Ingvar Nilssons far), Folke Johansson. Främre raden från vänster: Stig Magnusson, Per Lundqvist, Gert Haak, Knut Hansson, Sten-Åke Larsson, Kjell Jönsson.

dåligt med regelboken men mestadels blev det bara fråga om internt fotbollspel, dvs man delade upp i två lag och kämpade på.

Jag tror att Stångby IF fick mer fart i slutet på 40-talet och att kanske seriespel kom igång. Vi utnyttjade då idrottsplatsen i Håstad/Örtofta som troligen då inte hade eget fotbollslag. Så småningom behövde Håstad/Örtofta

själva sin fotbollsplan och Stångby IF blev då hemlöst ifråga om plan".

Så beskriver Karl-Axel Ek de första idrottsminnena nedtecknade 1984. Han avslutar så här. "I brist på plan och förening var 50 och 60 talet en mörk period i Stångbys idrottshistoria. Men 1965 bildades Tornis IF

STÅNGBY IF.

Postadress: Stångby. Tel.: Lund 48073.

Medlemsantal: 18. Program: Fotboll. Klubbdräkt: Orange tröja med blå krage, vita byxor. Tävlingsplats: Idrottsplatsen.

Föreningen bildades år 41 och vann samma år anslutning till Riksidrottsförbundet.

BENGTSSON, NILS S.,

lantbr., f. 18/10-23 i Stångby. Mat.-förv. fr. 41. Repr. i fotboll IK Komet 38—40 och fr. 41 Stång-

by IF:s A-lag. Utövar även fri idrott och gymnastik.

NILSSON, N. ARTHUR,

lantbr.-arb., f. 7/4-21 i Lund. V. ordf. fr. 41. Repr. A-laget fr. 41. Utövar även fri idrott.

— 510 —

NILSSON, S. BERTIL,

stud., f. 9/9-25 i Stångby. Repr. A-laget. Utövar även fri idrott och handboll. Pers. rek.: Höjd 1,65, diskus 34,19.

NILSSON, FOLKE L.,

lantbr., f. 25/5-17 i Valkkärra. V. sekr. fr. 42. Repr. A-laget fr. 41. Utövar även fri idrott.

NILSSON, NILS ERIK,

stud., f. 27/4-21 i Lund. Sekr. 41—42. Init.-tag till och ordf. i IK Komet 35—40. Gymn.-led. i IK Komet 39—40 och Stångby IF 41—42. Utövar fri idrott och gymnastik; tid. handboll. Fältidr.-m. och pistolskyttem. i silver. riksidr.-m. i brons.

OLSSON, TAGE H.,

elektr., f. 16/4-17 i Valkkärra. Kassör fr. 41. Repr. A-laget. Utövar även fri idrott.

PAULSSON, FRANS,

järnvägstj.-man, f. 8/8-88 i Lund. Ordf. fr. 41. Utövat fri idrott och gymnastik i Eslövs AI 10—15.

PAULSSON, KJELL T. B.,

stud., f. 21/2-23 i Lund. Sekr. i Stångby IF fr. 41 och IK Komet 35—41. Repr. i fotboll IK Komets A-lag 35—41 och fr. 41 Stångby IF:s A-lag samt i handboll IFK:s, Lund, A-lag fr. 40. Utövar även fri idrott, bandy och gymnastik. Flerf. klubbmäst. å 400 m, 800 m, 1500 m, höjd och stav. Pers. rek.: Höjd 1,65. Skolidr.-m. i silver.

I boken Skånes Idrottsfolk kan vi inte bara läsa om idrottsföreningarna utan också om medlemmarna och om deras personbästa i respektive idrottsgren.

och då blev det annat av. Men det är en helt annan historia, som kommer att berättas senare. Vem bidrar med detta??"

Ja, det svaret har ni nu i er hand. Detta var alltså idrottsföreningen i Stångby 20–25 år innan bildandet av Torns IF. Den hette först IK Komet 1935-1941 men ändrade namn till Stångby IF 1941. Lägga märke till att då som nu är klubbens tröjfärg orange. Lite kurios i detta är att när Torns IF bildades beslöts att klubbfärgen skulle vara gult och blått, vilket kom att ändras 1970 då vi skulle ansöka om tillstånd att spela i de regionala serierna, alltså tillbaka till Stångby IF:s originalfärger.

Som vi har läst i texten skriven av Karl-Axel Ek så var det inte bara fotboll som bedrevs utan till mesta del friidrott.

Tyvär var planen i Stångby för liten för att spela riktiga matcher, så man fick låna plan. Oftast i Stävie och Håstad men även på andra platser. Detta gjorde det naturligtvis svårt att bedriva verksamheten och mot slutet på 40 talet ebbade intresset ut och föreningen lades i vila.

På tidigt 1950 började det diskuteras om anläggandet av en idrottsplats i Stångby. I Torns kommunstyrelse togs frågan upp om att tillsätta en idrottsstyrelse som skulle se över frågan om att anlägga en idrottsplats inom kommunen. Dock tyckte kommunstyrelsen att initiativet borde komma

från de idrottsintresserade ungdomarnas sida. Kommunen tyckte sig ha andra kostnadskrävande projekt som mer angelägna än en idrottsplats. Frågan om idrottsplats kom dock att diskuteras vid en eventuell byggnation av en skolbyggnad (grundskola) i Stångby. Men det projektet kom inte heller till stånd på tidigt 60-tal.

Åren 1964-65 var det återigen fotboll vid "Bedebyggen". Byns unga tog egna initiativ och satte upp mål på ytan framför byggen. Planens mått var c:a 50x20 m och sen delades det upp i lag och spelades. Jag vill också minnas att vi spelade matcher mot ungdomarna från Stångby kyrkby och mot Håstad. I kyrkbyn spelade vi på ängen mellan kyrkan och Stångbygården. Planen lutade kraftigt och var full med "kobladdor" men det var i alla fall äng. Värre var det i Håstad där spelade vi på skolgården. Men mitt i planen stod en gårdspump, så den fick man också dribbla av. Därefter dröjde det till sent 60-tal innan idrottsplatsen förverkligas i Stångby. Närmare bestämt den 8 Juni 1969.

Innan dess beslutades dock att det skulle byggas en skolidrottsplats vid Vallkärra skola i det "Gamla grustaget" vid nuvarande Korsåkersområdet. Den skulle innehålla fotbollsplan grus 60x30 m, handbollsplan 30x15 m på gräs, kulstöttningsring, hoppgröpar för höjdhopp och ländhopp. Den färdigställdes 1965 och invigdes den 9 september. Där spelade vi

Här är en bild från omkring 1940. Bilden är tagen från nuvarande Bomvevsvägen mot "stationsområdet" där stadsbussarna idag har sin vändhållplats. Stationsbyggnaden syns i bakgrunden och till höger kan man se ett fotbollsmål, detta var alltså Stångby IF:s idrottsplats. I mitten ser man Helge Scharffenberg som bl.a var lagledare för fotbollslaget. Snett bakom honom sitter Kjell Paulsson och längst till höger Per Lundkvist.

mycket på somrarna. Där spelades också Torns IF:s första match. Den spelades mot Örtofta och var pojklag ålder 14 år. Torns laguppställning Peder Bloch, Per Gillheim, Anders Lundkvist, Torsten Nilsson, Jan Nilsson, Lars Andersson, Ingvar Nilsson. Slutresultatet 2-1 till Torn, båda målen gjordes av Lars Andersson.

Därefter spelade Torns 16-årslag också mot Örtofta med samma resultat och samma målskytt. Laguppställningen: Tommy Linde, Bengt Hansson, Bertil Nilsson, Dan Gillheim, Lars Andersson, Alf Bengtsson, Ulf Nilsson.

Fotboll i grustaget i Vallkärra, 1979. Foto: Bengt Persson

Innehållsförteckning

Föregångarna	3
Torn bildas	11
Herrarnas A-lag 1965-89	13
Första styrelsen och ordföranden i Torns IF	24
Stig Oddmo	28
Kjell Asmundsson	28
Bordtennis	29
Tennis	32
Loppmarknaden	36
Invigning av Tornvallen 8 juni 1969	39
Nils-Erik "Nisse" Persson	42
Damfotboll Torns IF 1969-1988	43
Supporterklubben	50
Mats Edén	51
Tysklandsäventyret	52
Historien om en fotbollsmatch som inte blev vad man trodde!	56
Göran Fries	58
Magnus Dulke	59
Torns IF juniorlag under tidigt 80-tal	61
Historien bakom hallen	66

Historien om ett foto	69
Historien om en idrottshall	70
Markus Thulin - Torns IFs första landslagsman	77
Tornhallen invigning	79
Konst och Hantverksmässa	84
Gillis Gillheim	87
Tomas Andersson	90
Mats "Holken" Holgersson	92
Tornspelen	93
Olof Skoog, vår man i Bogota	95
Erik Rönningberg	98
Ungdomsverksamheten 1970-2015	101
Jörgen Hägerklint	106
Cafeteria	107
Torns IF:s A-lag, 1990-1999	108
Andreas "Hå:et" Wallerstig	114
Niklas Nilsson	115
Peter Larsson	117
Historien om damlagets återkomst	118
Daniel Thulin	123
Andreas "Ekis" Ekberg – från Tornvallen till absoluta domareliten	124
Oskar Rönningberg – Torns förste A-landslagsman	126
Herrseniorerna 2000 – 2014	128
Efterord	158

Torn bildas

Tisdagen den 30 mars 1965 träffades en grupp idrottsintresserade personer för att besluta att bilda en idrottsförening i Stångby med omnejd. Namnet blev Torn IF efter kommunnamnet Torn som skulle bli föreningens största upptagningsområde.

Protokoll fört vid möte med idrottsintresserade för bildandet av en idrottsförening, tisdagen den 30 mars 1965 kl. 19.00 i Stångby kommunhus.

Närvarande voro:

Aldefors, Kerstin	Box 81	Stångby
Andersson, Alva	Valkärna	Stångby
Andersson, Olie	Björkvägen	Stångby
Angere, herr	Björkvägen 4	Stångby
Angere, Irma	Björkvägen 4	Stångby
Angere, Lemart	Björkvägen 2	Stångby
Amundsson, Hans	Lindvägen 18	Stångby
Böhmén, Jan	Fostlida 703	Stångby
Carlsson, Lisbeth	Valkärntorn 9	Stångby
Gilheim, Gillis	Valkärntorn 9	Valkärna
Gilheim, Dan	Valkärntorn 9	Stångby
Gilheim, Per	Järnvägen	Stångby
Hansson, Leif	Lindvägen 19	Stångby
Hedlund, Leif	Valkärntorn 9	Stångby
Hellström, Bengt	Box 89	Valkärna
Johansson, Lars	Nyhem	Stångby
Jönsson, Kmit	Rosenvägen 13	Stångby
Larsson, Arne	Rosenvägen 11	Stångby
Larsson, Paul	Rosenvägen 13	Stångby
Larsson, Rolf	Tinkelvägen 3	Stångby
Linde, Tommy	Rosenvägen 5	Stångby
Linde, Gert	Valkärntorn 8	Stångby
Lindholm, Bertil	Björkvägen 6	Stångby
Milsson, Ivan	Björkvägen 6	Stångby
Milsson, Sven	Valkärntorn 8	Stångby
Milsson, Torsten	Box 68	Stångby
Milsson, Ulf	Valkärnsvägen 8	Stångby
Milsson, Torsten	Valkärna 2	Stångby
Persson, Bengt	Valkärna 2	Stångby
Persson, Jan	Valkärna 3	Stångby
Roberg, Susanne	Valkärna 3	Stångby
Torstensson, Lars	Rosenvägen 5	Stångby

§ 1.
Informerade Leif Hedlund om vad som fordras för bildande av en idrottsförening. Mötet beslut därefter att bilda en idrottsförening och att namnet skall vara Torns idrottsförening. Verksamheten skall omfatta Torns kommun.

§ 2.
Till styrelsemedlemmar i den nya föreningen utsåg mötet Torsten Nilsson, Alva Andersson, Jan Böhmén, Tommy Linde och Leif Hedlund. Konstitutionsföreläsning skall verkställas vid första styrelse sammankomsten den 1 april 1965.

§ 3.
Mötet fastställde medlemsavgiften till 10:- per år för seniormedlemmar, 5:- per år för juniormedlemmar och passiva medlemmar. Med junior avses ungdom upp till fyllda 18 år.

§ 4.
Informerade Leif Hedlund om bordtennisverksamheten. Mötet beslutade starta sådan verksamhet så fort som möjligt. Mötet uppdrog åt den nya styrelsen att organisera verksamheten -forts-

ten och anskaffa bordtennismaterial samt medel till dess finansiering. Om medel ej kan anskaffas om delbart förklarade sig de närvarande seniormedlemmarna villiga att ge. Mötet uppdrog åt den nya styrelsen att anskaffa bordtennisbord. Medlemmar när bordtennisplanet kan börja.

Medlemmar. § 5.
Omfattande närvarande möte deltagare anmälde sig som medlemmar i den nya idrottsföreningen.

Valutning. § 6.
Mötet avslutades kl. 20.00.

Vid protokollet:
Leif Hedlund
sammansällande till mötet.

Föreningens
Ordförande.

Styrelse.

Medlems-
avgifter.

Bordtennis.

Redan två dagar senare hölls det första styrelsemötet i Torns IF:s historia. Då konstituerade sig styrelsen som följande: Torsten Nilsson, ordf, Alve Andersson, vice ordf, Leif Hedlund, sekr, Jan Bohman, kassör, Tommy Lindhe, materialförvaltare och tillika ungdomsansvarig. På styrelsemötet bestämdes att bordtennisverksamheten skulle starta omedelbart med träning i Vallkärraskolas gymnastiksal två dagar i veckan. Man skulle skyndsamt köpa in bord och tills detta var gjort

låna av kyrkliga ungdomskretsen som hade bord tillgängliga.

Nästan 50-år senare träffades en del av dem som var med och bildade klubben som ett led i skrivandet av historien om Torns IF. Så här såg dessa gentlemen ut på träffen på Tornvallen i augusti 2014.

Från vänster Torsten Nilsson, Ulf Nilsson, Per Gillheim, Bengt Persson, Jan-Åke Persson, Bertil Nilsson, Bengt Hellström, Torsten Nilsson, klubbens förste ordföranden, Dan Gillheim och Lars Torstensson. Foto: Lars Edsheim.

Herrarnas A-lag 1965-89

Fotbollsverksamheten i Torns IF började 1965 med att "grustaget" i Vallkärra ställdes i ordning så att det blev en fotbollsplan på grus, c:a 55x30 meter. Tidigare hade ungdomarna spelat lite vid "bedebryggan" och på en äng hos Folke Nilsson.

De första matcherna spelades det året borta mot Eslöv. Första matchen spelades på våren på Ekevallens grusplan. De flesta spelarna samlades i Stångby och bröderna Melén (Ronny och Kaj) fyllde sina bilar och sen bar det av mot Eslöv. Det blev seger med 2-3. Det skulle vara 15 årslag, men Torns IF hade nog några överåriga och Eslöv spelade med 14 årslaget. Till sommaren ville Eslöv ha revansch och mötas med 16 åringar och då blev det förlust med 6-1. Till den matchen åktes det tåg och det är troligen både första och sista gången Torns IF åkte tåg till en bortamatch.

Därefter hade grustaget blivit klart och invigt den 4 september 1965. Det spelades två pojklagsmatcher mot Örtofta och en match mellan Torns IF och Torns frivilliga brandkår. De båda pojklagsmatcher-

na vanns av Torn med 2-1 och den andra matchen slutade 2-2.

1966-67 tränades det i grustaget under mer eller mindre ordnade former. De matcher som spelades var i samband med idrottsfesterna i juli eller augusti. Under 1967 fick vi hjälp med träningen av Tage Nilsson från St Harrie.

Under 1968 började vi att kunna använda den nya idrottsplatsen i Stångby. Vi hade försökt att komma med i seriesystemet men var för sent ute vilket innebar att det bara blev träningsmatcher under året. Då vi ännu inte hade spelbar hemmaplan var vi hänvisade till att försöka hitta motståndare på bortaplan eller att låna plan någonstans. Vi spelade bland annat mot Bjärred, Löberöd, Hemgården i Lund, Lilla Harrie och ett antal gånger mot fångvårdsanstalten i Stångby.

1969 var det äntligen dags för seriespel. Vi fick börja i reservlagsserien och fick ordentligt med smörj under seriespelet. Men som det stod i verksamhetsberättelsen, "A-laget kom i alla fall inte sist i

1970. Stående fr v: Bengt Glemme, tränare, Conny Ratell, Knut Jönsson, Stig Westerberg, Dan Gillheim, Lars-Tore Martinsson, Ingemar Svensson, Gillis Gillheim, lagledare. Sittande fr v: Manfred Unger, Bengt Hansson, Nils-Erik Persson, Göran Werner, Lars Andersson, Bo Nilsson.

Den 26 maj 1970 tog vi vår första seger i A-lags sammanhang då vi besegrade Bjärred med 2-1. Här ser ni en nytagen bild på målskyttarna: Bo "Huggis" Nilsson, Sven-Tore "Tenne" Tornhill. Vad ni än ser på bilden så var det inga nickmål de gjorde.
Foto: Lars Edsheim.

sin serie". Under första delen av året var Hans-Uno Andersson tränare.

Nu hade vi visat förbundet att vi var en förening med ordning och reda. Året efter fick därför en plats i det regionala serie-systemet för A-lag, i den lägsta serien div VI. 1970 var Bengt Glemmes första riktiga år som tränare i Torn. Han hade börjat lite smått på hösten 1969 då han hade flyttat till Vallkärra. Bengt hade tidigare tränat både Lunds SK och Lugi med flera seriesegrar som följd. I Torns IF, som var relativt nystartat fanns inte riktigt samma kvalitet på spelarna. Den 26 maj 1970 tog vi dock vår första seger i A-lags sammanhang då vi besegrade Bjärred med 2-1.

Det tar tid att få ihop en spelartrupp och de nästföljande åren gav inte många segrar. 1970 slutade vi sist i div VI, 1971 näst sist för att 1972 åter bli sist i serien. Vi hade även ett B-lag som ibland levde sitt eget liv. Det var inte alltid så lätt att få ihop lag för spel på den klassiska B-lagstiden, 10:30 söndag förmiddag. Det brukade alltid finnas en stomme i laget som fick kompletteras med lite av varje.

1973 startade Torn serien och låg ganska länge topp 3 för att under hösten tappa men slutade trots allt på en 8:e plats. Så långt bäst någonsin. Det var också sista året för Bengt Glemme som tränare (han skulle dock återkomma i många skepnader under åren).

Här har vi en bild på B-laget 1972, söndagen den 24 september, i sina outslitliga blå-vit randiga tröjor, efter spel mot Örtofta borta. 1-1 slutade matchen. Stående fr vä: Hans Sjöberg, Nils-Göran Göransson, Bo Nilsson, Lars Frenborg, Christer Nilsson, Pär Gillheim, Lars Andersson. Sittande fr vä: Conny Ratell, Gillis Gillheim, Erik Lidgren, Jan Nilsson, Ingvar Nilsson, Sven-Tore Tornhill.

1974 var det dags att söka tränare mer utifrån och vi sökte oss ända bort till Kävlinge (som på den tiden hade en blomstrande fotbollsförening i Kävlinge GIF i dåvarande div III). Krister Nilsson hette han, 32 år ung, och som skulle stanna i 4 år. Han införde betydligt mer disciplin och hårdare träning. Vi blev kanske inte så mycket bättre fotbollsspelare men vi kunde i alla fall springa i 90 minuter.

Med anledning av detta var det ganska många av de äldre spelarna som slutade, men vi lite yngre tog till oss det nya sättet att träna och spela. Resultatmässigt var det ganska tufft med 9 raka förluster, men hösten blev bättre och vi klättrade lite i tabellen.

1974. Stående fr v: Christer Nilsson, tränare, Nils-Erik Persson, Ronny Nilsson, Jan Hellkvist, Stig-Arne Ström, Bengt Persson, Knut Jönsson, Dan Karlsson. Sittande fr v: Mats Eden, Erik Lidgren, Ingemar Sjölin, Ingvar Nilsson, Kent Persson, Björn Fredriksson.

1975 hade vi en lite bättre trupp då vi fått lite nyförvärv och dessutom var den unga truppen ett år äldre. Det blev en mittenplacering i tabellen, men vi tyckte nog att vi hade närmat oss topplagen och trodde nog att vi skulle kunna avancera ytterligare nästa år.

1976 kom att bli det bästa året placeringsmässigt. Vi hamnade på en 2:a plats i serien. Kristers disciplinerade fotbollstänk hade slagit igenom och vi vann fem matcher i rad med 1-0 efter att ha gjort mål efter cirka en kvart. Då spelade vi som en finsk ishockeytränare i Malmö sa "nu spelar vi äckligt disciplinerat". Vi hade ungefär samma stomme i laget som tidigare, kryddat med 3-4 bra spelare från Lund.

1976. Stående fr v: Stig-Arne Ström, Erik Lidgren, Anders Larsson, Jan-Åke Bengtsson, Ingemar Hulthen, Dan Karlsson, Nils-Erik Persson. Sittande fr v: Jerry Andersson. Kenneth Palmkvist, Thomas Winkvist, Sonny Trulsson, Ingvar Nilsson, Ola Flodberg.

Förhoppningarna inför 1977 var därför stora, men efter en strulig säsong med mycket skador slutade vi på en 6:e plats, vilket var en stor misräkning. Detta var också Krister Nilssons 4:e och sista år som tränare i Torn. Han hade infört vad vi kallar för ett mer modernt träningsätt, vilket hade gett oss ett mycket mer stabilt och organiserat sätt att spela fotboll på.

1978 kom Istvan Tasnadi och tog hand om tränarsysslan. En ungrare med en stor kärlek till fotboll. Han hade tidigare tränat rätt många lag i Småland under sitt boende där. Senaste tränaruppdraget var dock i LUGI där han även hade tränat några av killarna i Torn. Istvan stannade bara ett år i Torn och hann väl inte visa allt sitt kun-

1978. Stående fr v: Ingemar Sjölin, lagledare, Ronny Nilsson, Nils-Erik Persson, Sonny Trulsson, Tommy Andersson, Jan-Åke Bengtsson, Istvan Tasnadi, tränare. Sittande fr v: Mikael Skoog, Tore Henriksson, Rolf Oddmo, Krister Persson, Ingvar Nilsson, Jerry Andersson, Göran Sjölin.

ande under den korta tiden. En 6:e placering var väl efter omständigheterna bra.

Näste tränare blev Hans Dahlberg som kom från tränaruppdrag i Flyinge. Tidigare hade han under många år varit spelare i Lunds FF. Det blev väl ingen jättesuccé då vi slutade på sista plats.

1980 började också dåligt vilket innebar att Hans Dahlberg lämnade uppdraget som tränare i förtid och Ingvar Nilsson tog över, men det blev åter en sistaplats i serien. Vi tyckte nog att vi hade ett relativt hyfsat manskap som borde hamna högre upp i serien. Så inför säsongen 1981 hämtade vi en ny tränare från Landskrona. Dan Olsson hette han och var 30 år gam-

mal och hade varit engagerad i Landskrona Bois juniorverksamhet. Dessutom såg vi framtiden an med tillförsikt då vårt duktiga juniorlag födda 1962-63 blivit seniorer och breddade och toppade vår seniortrupp betydligt.

Dock tog det lite tid att anpassa sig till seniortbollens lite mer fysiska spel. Dan stannade i 3 år och vi förbättrade vår placering år från år, 7:a, 5:a och 3:a. Vi var väl inte helt nöjda med detta. Speciellt 1983 hade vi nog trott att vi var mogna att ta hem serien.

Den här bilden är ifrån Sydsvenskan efter en seger med 13-4. Dan hade vid ett svagt ögonblick lovat att om vi gjorde 10 mål i en seriematch, så skulle han raka av sig skägget och som ni ser så är han slätrakad och fin. Stående fr v: Peter Thulin, Ingvar Nilsson, Roland Larsson, Richard Månsson, Jan-Åke Bengtsson, Rolf Oddmo. Främre raden fr v: Dan Sellberg, Björn Lindberg, Glenn Dahlgren, Mats Eden. I förgrunden tränaren, Dan "Coachen" Olsson (Malm).

Denna bild är tagen sommaren 1983 i Tornhallen. Väggspanelen är ljus och fin, golvet är än så länge bara en betongplatta. Stående fr vä: Richard Fors, Mats Eden, Pelle Heed, Sven Karlsson, Magnus Dulke, Richard Månsson, Roland Larsson, Per Lönne, Björn Hellberg. Sittande fr vä: Olle Skoog, Ulf Sellberg, Ingvar Nilsson, lagledare, Filip Lidgren, Bo Persson, Dan Olsson, tränare, Rolf Oddmo, Dan Sellberg.

Under Dans tid infördes också traditionen att åka utomlands på träningsläger inför seriestarten. Rent fotbollsmässigt gav det kanske inte så mycket, men socialt var det betydelsefullt och dessutom "förbannat" roligt. Vi åkte ett år till Malente i norra Tyskland. Året efter åkte vi till en plats som heter Hennef, en sportskola som bland annat det västtyska landslaget hade besökt ett antal gånger. Kanske för mycket skola och allvar för att passa oss.

Året 1984 återkom Bengt Glemme som A-lagstränare efter att han tränat juniorlaget i 6 år. Vi hade inför säsongen fått ett par nyförvärv, men dessvärre tappat två tongivande spelare som sökt sig till div V klubbar. Vi låg i topp hela säsongen

och efter några lyckosamma resultat inför sista omgången ledde vi serien och skulle vid vinst mot Löberöd ta hem serien. Det blev seger med 2-0 inför storpublik.

Ett lag som, förutom en, är helt egna Tornprodukter. Stommen från detta lag, plus en del andra egna produkter, skulle 5 år senare vinna div V. Om detta berättas senare. Det här laget firade 2014 30 årsjubileum av seriesegern genom att träffas och titta på seriefinalen i div II mellan Torn-Eskilsminne. Här kan vi berätta att tränaren Bengt Glemme (82 år ung) med sin fru Anita tog sig tid och kraft att köra ner från mellersta Halland och tillbaka samma kväll. Bara för att få träffa sina gamla adepter (respekt)!!!

Det segrande laget i div VI, Torns första serieseger för herrar, 1984. Stående fr vä: Bengt Glemme, tränare, Ronny Nilsson, Rolf Oddmo, Bo Persson, Magnus Dulke, Mikael Karlsson, Stefan Håkansson, Ingvar Nilsson, lagledare. Sittande fr vä: Roland Larsson, Filip Lidgren, Olle Skoog, Ulf Sellberg, Richard Fors, Björn Hellberg, Dan Sellberg. Foto: Lars Lindeberg.

Här har vi guldlaget från 1984 i ny tappning och ny rondör. Stående fr vä: Rolf Oddmo, Roland Larsson, Magnus Dulke, Kaj Werner, BENGT GLEMME, tränare, Thomas Billgren, Ulf Sellberg, Jan(Nana)Nilsson, Sven Karlsson, Ronny Nilsson, Ingvar Nilsson Sittande fr vä: Mats Eden, Dan Sellberg, Filip Lidgren, Jonas Eden, Björn Hellberg, Per Lönne. Foto: Lars Edsheim.

För första gången hade vi avancerat upp en serie och skulle spela i div V, en serie man knappt hade kunnat drömma om några år tidigare. Efter en chockstart i första matchen, underläge 0-1 efter 40 sekunder. tänkte man konstiga tankar. Men vi visade moral och vann med 2-1 vilket gav oss en utmärkt start på serien. Efter detta gick det upp och ned och vi slutade på en hedersam 7:e plats.

Detta var år 1985 och klubben firade 20-årsjubileum. Vi spelade i ett perfekt oktober väder, vindstilla, strålande sol och över 10+ en match mot 1975 års A-lag. Det blev en minnesvärd match för båda lagen, vi 30 spelare 2 egna domare och matchen slutade bra.

Stående fr vä: Ulf Sellberg, Richard Fors, Janne Nilsson, Thomas Winkvist, Jan-Åke Bengtsson, Erik Lidgren, Sven Karlsson, Ingvar Nilsson, Conny Lindbäck, Ronny Nilsson, Magnus Dulke, Rolf Oddmo, Bengt Glemme. Mellanraden: Tommy Andersson, Nils-Erik Persson, Anders Larsson, Jan Nilsson. Sittande fr vä: Ingemar Hulthen, Ola Flodberg, Jerry Andersson, Bengt Jo(h)ansson, Leif Norlöf, Kent (ICA)Persson, Mats Eden, Björn Hellberg, Rolf Thulin, Olle Skoog, Leif Jönsson. Liggande: Björn Lindberg, Filip Lidgren, Dan Sellberg.

Inför säsongen 1986 togs ett beslut om att försöka komma iväg till ett träningsläger på våren Gärna lite längre för att komma till lite vårvärme och gräsplaner. Det sparades pengar och det enades om Jugoslavien(Kroatien) och Dubrovnik. Vi skulle vara borta en vecka.

Lägret blev en succe. Fint väder, fina gräsplaner en bra träningsmatch mot ett lag från Dubrovnik, förlust 0-4. På hemresan sammanstrålade vi med Tornas damlag (de hade varit på läger i Krk) på flygplatsen i Belgrad. Över 50 Tornare på en flygplats

i Jugoslavien en vårdag i april. Lite imponerande ändå!

I serien 1986 gick det väl inte så bra. En 7:plats - men kontraktet var klart. Detta var också Bengt Glemmes sista år som tränare i Torns IF. Han hade varit aktiv tränare i Torn i nästan 20 år. För herrseniorer, damlag, junior- och pojklag. Dessutom hade han lett motionsgymnastik under många år.

1987 sökte vi något nytt på tränarfronten. Per Larsson målvakt i Lunds BK under många år, skulle leda Torns seniorer. Detta var hans första tränaruppdrag, men han hade massor av rutin från spel i div II och III. Han svetsade ihop en bra spelartrupp och fick placeringarna 5 och 3 under de två första åren och inför 1989 kändes det som att vi skulle kunna tillhöra den absoluta toppen i serien tillsammans med Eslövs BK, Svalövs IF och Häljars IF.

Eslöv hade förstärkt med namnkunnigt folk och tränades av Per Larssons tidigare klubbkompis ifrån Lunds BK, Dan Kanter. Under åren hade några hemvändare och några från Lunds BK anslutit och gjort truppen både spetsigare och bredare. Vinterträningen flöt på bra och som vanligt började träningsmatcherna i slutet på februari.

Serien började bra (jättebra) och favoriterna till seriesegern Eslöv och Torn radade

En glad målskytt för Torn (fotograferad i pausen)
Richard Fors.

upp seger på seger för att som enda obesegrade lag efter 9 omgångar mötas i en ren seriefinal. Matchen spelades i Stångby den 15 juni inför storpublik som gjorde att man fick skjuta på matchstarten i 10 minuter så att alla kom in. En dramatisk match som slutade 1-1 (1-0) vilket innebar att båda lagen fortfarande var obesegrade. Som sagt en dramatisk match med ett "handsmål" för Torn och ett självmål till Eslöv.

Det blev ett tvålagsslag hela hösten Eslöv förlorade en match mot Häljarp. Torn förlorade mot N Rörum borta med 4-3, efter ledning med 3-1 en bra bit in i andra halvlek. Vid N Rörums 4-3 mål sågs en uppretad Torntränare få in en sällan skådad vristträff på vattenflaskstället, vilket resulterade i utvisning och sex spruckna vattenflaskor.

Här är bilder från första hemmamatchen i februari 1989 på grusplanen i Stångby mot Bjärred, seger 1-0. På nedre bilden ser vi: nr 2 Niklas Thuresson och en halvliggande Bo Andersson. Längre bak med pannband syns Erik Persson.

Inför den tredje omgången från slutet ledde Torn serien en poäng före Eslöv. Lagen skulle mötas i Eslöv i en vad vi trodde direkt avgörande match för serieupplösningen. Skulle Torn vinna så var troligen serien avgjord. Då skulle Torn leda med 3 poäng och bara 2 matcher kvar. Intresset var på topp. De lokala tidningarna hade reportage inför matchen och gjorde ganska stor affär av att de båda tränarna var gamla lagkamrater från Lunds BK.

Fredagen den 29 september skulle matchen spelas på Ekevalla i Eslöv. Att spela

på fredagskvällen var bra publikmässigt och det kom över 1100 åskådare. Det blev en ganska jämn tillställning med ett visst spelövertag för Torn. Slutresultatet blev 1-0 till Torn efter mål av Magnus Dulke redan efter 15 minuter. Magnus var den store härföraren och blev korad till matchens bäste spelare.

Nu ledde Torn serien med 3 poäng och två matcher återstod. Man kunde redan på lördagen den 7 okt säkra seriesegern vid vinst mot Svalöv. Torn spelade stabilt och vann med 3-0 och serien var i hamn.

1.100 såg EBK falla

■ Det pratas om publikkras i den svenska fotbollen. Men i Eslöv, där stadens lag, EBK, harvar i femman för tionde året i rad, ställer folket upp 1.100 personer kom till Ekevalla i går för att titta på seriefinalen mellan EBK och Torn från Stångby! Torn vann med 1-0. Målet sköt planens bäste spelare, Magnus Dulke, redan efter en dryg kvarts spel.

■ Tack vare segern drog Torn ifrån i toppen, är nu tre poäng före EBK, som får koncentrera sig på att försvara sin kvalplats när bara två omgångar återstår.

● SIDAN 16

● Häkan "Norrländ" Andersson (tv) hade EBK:s bästa chans, ett tungt skott i slutet av första halvlek. Här tar Torn's målvakt Peter Larsson hand om bollen. Torn vann div 5-finalen med 1-0 inför rekordpubliken 1.100 personer.
Foto: KJELL-ERIK NILSSON

På bilden ser man Peter Larsson och Björn Hellberg avvärja en situation. I bakgrunden syns Roland Larsson som kontrollerar att allt går lugnt tillväga. Efter matchen var det segermiddag på (saligt avsmnande) restaurang Storkällaren i Lund.

Här syns det segrande laget i Div V 1989, efter segermatchen mot Svalöv den 7 oktober. Främre raden fr vä: Jan Nilsson, lagledare, Bo-Anders Larsson, Per Nilsson, Roland Larsson. Peter Larsson, Richard Fors, Dan Sellberg, Per Larsson, tränare. Stående fr vä: Per Lönne, delvis skymd Bo Andersson, Thomas Eriksson, Magnus Dulke, Niklas Thuresson, Ulf Lindberg, Björn Hellberg, Erik Pärsson, Ulf Sellberg.

Första styrelsen och ordföranden i Torns IF

TORNS IFS FÖRSTA STYRELSE

Torsten Nilsson föreningens förste ordförande 1965-66, därefter togs hans krafter i anspråk i Torns Ponnyklubb. Flyttade för några år sedan till Eslöv.

Leif Hedlund, sekreterare, var den som tog initiativet och kallade till första mötet där det beslöts att bilda en idrottsförening. Hamnade sedan i Norrtälje.

Alve Andersson, vice ordförande och en av initiativtagarna till att bilda idrottsföreningen. Han var lärare på Vallkärra skola och värnade starkt för de sociala frågorna.

Jan Boman, föreningens förste kassör, lämnade Stångby efter några år för att flytta till Lund.

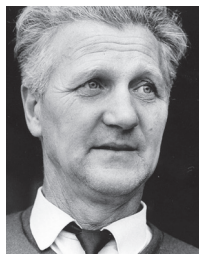
ORDFÖRANDE GENOM TIDERNA

Torsten Nilsson, 1965-66

Torsten Nilsson lämnade över ordförandeskapet 1967 till **Hilding Elmgart**, som ledde föreningen fram till 1970.

1970-1974 och 1977 – 1978 var **Gillis Gillheim** ordförande. Han var även ”Loppmarknadsgeneral” och genom att bilda en supporterklubb såg han till att traktens befolkning varje månad gav bidrag till klubben.

Åren däremellan, 1975 – 1976 hade **Bengt Persson** ordförandeposten.

Gillis Gillheim, 1977-78

När Gillis lämnade ordförandeklubban vidare 1979 var det till **Göran Fries**, som under sin tid som ordförande bl.a. var med om att ta beslut om byggandet av Tornhallen. 1983 lämnade Göran ordförandeskapet men var kvar i styrelsen fram till slutet 1988 då han lämnade sitt uppdrag för att bli ordförande i fritidsnämnden i Lund.

1984, när hallbygget var klart, blev **Berne Jönsson** ordförande. Nu var det inte bara att driva en idrottsförening. Med en egen hall, som skulle finansieras, blev det många andra frågor av ekonomisk art utöver fotbollsverksamheten som måste lösas. Berne var sedan revisor i klubben i ett antal år.

Berne hade varit ordförande i 5 år, när han 1989 efterträddes av **Clemens Weikert**. Clemens hade som förälder följt sina barn som spelade i Torns IF, och engagerade sig som ordförande för klubben under 3 år.

1992 blev **Börje Hansson** ordförande i föreningen. Börje hade redan tidigare varit engagerad i den årliga Konst & Hantverksmässan men nu blev han involverad i föreningens totala verksamhet.

1994 fick klubben en ordförande som varit med i Torns IF sedan barnsben. **Ingvar Nilsson** med förflutet som bordtennisspelare såväl som fotbollsspelare och styrelsemedlem i klubben tog över rodret under 13 år. Förhandlingar med kommun och banker såväl som allt annat inom en idrottsförening.

Ingvar hade skolat in en ersättare, **Tony Engström**, som blev ordförande år 2007. Tony var under sin tid mycket engagerad i klubben. Med egna barn som spelade fotboll i ungdomslag fungerade han som ledare och tränare. Som ordförande var det både fotbollsfrågor och kontakter med Lunds kommun som höll honom sysselsatt.

2010 tillträdde **Peter Barnekow** ordförandeposten. Peter har varit många år i klubben, som tränare, ledare och styrelseledamot. Som vice ordförande fick Peter på hösten 2009 ta över när Tony lämnade och valdes till ordförande på årsmötet 2010. Han har varit mycket engagerad i att vi fått utökade gräsytor, gym och konstgräsplan. Inför hemmamatcher är det inte ovanligt att få se Peter på gräsklipparen för att putsa till planen för att kunna erbjuda bästa möjliga underlag

Kjell Asmundsson

Kjell var bland de första när Torn IF startade. Valdes in i styrelsen som vice ordförande år 1967 för att några år senare bli sekreterare. Efter 8 år i styrelsen fortsatta han som suppleant i ytterligare 10 år. 1969 startade Torn IF en skidåkarsektion, Kjell åkte det året Vasaloppet. Han var också engagerad i den årliga loppmarknaden. När Tornhallen var klar så tog Kjell ut hunden varje kväll och gick för att släcka och låsa i hallen. Detta varade i många år innan automatisk låsning installerades.

Stig Oddmo

Stig valdes till kassör år 1975 och kom att inneha detta styrelseuppdrag i 16 år. Han var också lagledare för juniorlaget på 80-talet. Stig sågs ofta köra skurmaskin på hallgolvet eller städa och hålla ordning i omklädningsrummen. När lagen spelat match så såg han till att kläderna blev tvättade och packade i rätt väskor.

I främre raden från vänster Stig Oddmo, Gillis Gillheim, Bengt Glemme. Bakom dem sitter från vänster: Mikael Ask, Daniel Heander, Anders Glemme, Olof Skoog och Richard Månsson.

Bordtennis

Den första idrott som bedrevs organiserat i Torns IF var bordtennis. På det allra första mötet 30 mars 1965 beslöts att köpa in bordtennisbord till verksamheten i Vallkärraskolans gymnastiksal. Mötet beslöt att "om ej bidrag kom in i tid skulle de närvarande vuxna stå för finansieringen av borden". De två första borden gröna STIGA XX kostade 340 kr inklusive nätsställningar och inköptes efter beslut i styrelsen den 29 maj 1965.

Gymnastiksalen var inte stor men vi ställde borden parallellt med kortsidorna mot kyrkan. Efter en tid beslöts att köpa in ett riktigt tävlingsbord, ett grå-svart STIGA Expert, som också användes vid VM.

Bordtennis var vid den tiden på stark frammarsch i Sverige efter att Hans Alser blivit Europamästare 1962 och därefter Kjell "Hammaren" Johansson på hemmabord i Malmö 1964.

Träningskvällarna var väl inte så väl organiserade, men ganska snart blev ett Juniorlag anmält till Skåne DM. Nya spelare kom till och träningskvällarna utökades

med ytterligare en. Redan den 30 maj 1965 anordnades den första interna tävlingen Maj-cupen.

Tävlingen blev enligt protokollen en succé både sportsligt och organisatoriskt. Vidare kan man läsa att klubben inför tävlingen försökte skaffa bättre belysning men avvaktade med detta då skolan lovat skaffa "neonbelysning" i gymnastiksalen.

Hösten 1965 anmäldes även ett pojklag att delta i Pojklagspokalen i Skåne. Allt var dock uppenbarligen inte frid och fröjd. I

En ny tävling anordnades, Kanoncupen. Ovan ses vandringspriset som skulle erövras 3 gånger för att tillfalla segraren. Foto: Ingvar Nilsson.

ett styrelsebeslut sägs "att lokalen kommer att vara stängd framöver efter tilltagande busliv i åldersgruppen 10-16 år". Ny ordning, nya regler och fler ledare gjorde dock att verksamheten snart var igång igen.

Fler och fler utövare strömmade till och uppemot 60 st tränade relativt regelbundet.

Hösten 1966 anlitas Gunnar Carlsson som ledare och tränare vilket gav ett uppsving både sportsligt och ordningsmässigt. Det arrangerades mycket interna tävlingar och mästerskap. De tre återkommande tävlingarna var Kanon-cupen, klubbmästerskap, och Maj-cupen.

Så här såg det segrande A-laget från 1970 ut: Från väster: Rolf Larsson, Ingvar Nilsson, Bo Jönsson. Bakre raden: Torsten Nilsson och tränaren Lars Olsson. Foto: Bengt Hellström.

Våren 1967 anlitas Tage Nilsson från Kävlinge som instruktör för klubben. Därefter ledde Pär Gillheim gruppen 12-15 år och Bengt Persson och Knut Jönsson hade hand om de äldre. Det var också året då vi för första gången skickade iväg spelare på läger. 4 st killar var iväg på Ystadeläget i 4 dagar.

I början på 1968 kom Lars Olsson att ta över tränarrollen för samtliga spelare i Torns IF vilket var en väldigt lyckad lösning. Vi hade träning 3 kvällar i veckan i Vallkärraskolan samt att vi nu också hade tillgång till klubbhuset i Stångby för individuell träning. De förbättrade träningsmöjligheterna gjorde att vi kunde hävda oss i serierna på ett helt annat sätt än tidigare. Den säsongen hade vi tre lag i seriespel, seniorer, juniorer och pojkar. Under 1969 deltog några av klubbens spelare i nationella tävlingar, främst i Skåne. Vi hade fina placeringar i våra serier för våra fyra lag. A-laget låg och krigade om seriesegern och under våren 1970 tog laget storslam och tog hem serien.

Under 1970 var vi också för första gången utomlands och tävlade i Europas största bordtennistävling, Roskilde i Danmark. De fyra som deltog stöttades av föreningen med matersättning på 25 kronor var. Detta året hade vi glädjande nog även ett damlag i seriespel.

Tyvärr slutade Lars Olsson inför hösten 1971 som ledare och styrelsesekreterare för bordtennisen vilket var ett stort avbräck för föreningen. Resultatmässigt gick det fortfarande bra med en 3 plats för A-laget och totalt 5 serielag i gång. Ett stort tapp var när lagets bästa spelare gick över till IFK Lund. Verksamheten var dock fortfarande stor med ett 50 tal tränande.

Från mitten på 70 talet dalade intresset. Samtidigt som vi fick ledarbrist var dessutom Vallkärraskolans lokal alldeles för liten för att kunna bedriva en effektiv träning. Verksamheten sjönk för att i slutet på 70-talet läggas ner.

Här är en bild på många lovande ungdomar, av vilka många även blev framstående fotbollsspelare i Tornis IF. Bilden troligen från 1972-73. *Främre raden från vänster:* Martin Åkerlund, Dan Sellberg, David Åkerlund, Johan Swedmark, Per Lönne, Hans-Åke Boberg. *Bakre raden från vänster:* Lars Billqvist, Rickard Linse, Johan Ling, Rolf Glemme, Håkan Thorneman, Anders Glemme, Dan Jönsson. Foto: Torsten Nilsson

Tennis

Vid Torns IF:s styrelsemöte, den 3 november 1967, beslutade man att på kommande årsmöte föreslå bildande av en tennissektion i föreningen. I samband med anläggande av nya idrottsplatsen byggdes också 2 tennisbanor som var klara 1968.

På årsmötet, 30 januari 1968, bildas tennissektionen. Det beslutades att huvudstyrelsen skall vara sektionsstyrelse för tennisen under första verksamhetsåret. På våren startade tennisinstruktion för ungdomar varje söndag och man sökte medlemskap i Svenska Tennisförbundet.

I ett protokoll kan läsas att beslut togs att "intressera damer i Stångby med omnejd för tennisträning". För 5:-/timme och deltagare skulle klubben tillhandahålla instruktör, material och bana. Efter sommaren minskade ungdomarnas intresse för tennis och träningen avbröts.

Intresset bland seniorer var desto större, särskilt bland damerna, och på årsmötet den 24 januari 1969 valdes Jan Bohman, Berit Andersson och Marianne Asmundsson att leda tennissektionen.

Under året hade man träning för damer, herrar och juniorer. Ca 25 personer deltog. På hösten hölls det klubbmästerskap för första gången. Efter 2 dagars hårda matcher kunde Nilo Martikainen koras till klubbmästare i såväl singel som dubbel (tillsammans med Jan Bohman). Några resultat för damer och juniorer fanns ej antecknade.

1970 ersattes Jan Bohman av Bernt Bengtsson i tennissektionen. Intresset för tennis växte och man hade 52 personer, varav

Från vänster: Berit Andersson, Ove Hansson, Ove Nilsson, Jerker Ringstöm, Tore Persson och Margaretha Hansson. Foto: Sten Edén.

22 damer, som tränade. Tränare var Kalle Bohlin och Nilo Martikainen. KM hölls i september med 30 talet deltagare. Säsongen avslutades med tennisfest och prisutdelning på Röstånga Gästis.

Nytt för säsongen 1971, var att man deltog i seriespel div.4D. Laget bestod av Tore Persson, Einar Swedmark, Bengt Bengtsson, Birger Lindegård och Göran Cedergren. Laget kom på 4:e plats (7 lag i serien).

1972 bestod serielaget av Tore Persson, Einar Swedmark, Bengt Bengtsson och Göran Cedergren, de vann div.4C och flyttades upp till div.3. Varje höst var det också tennisfest. Ett evenemang som många har minnen från än idag.

På 1980 talet hade man också något som kallades Gamesamlartävlingar. Då träffades de som ville vara med på söndagseftermiddagar, man lottade ihop dubbelpar som spelade mot varandra under ett visst

Ett gäng glada gamesamlare.

Per Nedvall, Filip Francke, Peter och Patrik Hansson
Foto: Sten Edén

antal minuter. Man fick då räkna antal vunna game och bortåt kväll fanns ett segrande par.

När Tornhallen blev klar så ordnades dessa tävlingar vintertid på kvällen, kallad midnattstennis. Ärtsoppa med punsch eller råkafton i kombination med tennis och dans.

Byns ungdomar var också mycket intresserade av tennis och varje lördagsförmiddag var det träning för juniorer. Söndagsförmiddagar var det seniorernas träningsdag. Tränare i många år var Tore Persson och Sten Edén.

1986 ser man början till en nedgång i intresse för att spela tennis. Tennisintresset mattades av, och såväl träningar som klubbmästerskap upphörde i slutet på -90 talet.

Sedan 1991 har tennissektionen endast en ledamot, Hans Dagnert, som håller i hela verksamheten som inkluderar banskötsel, uthyrning träningar etc. Lunds kommun levererar 2 storsäckar grus på våren sedan får Hans "ragga" ihop ett gäng frivilliga tennisspelare och hyra in en vält för att fixa till banorna.

Banorna är i fint skick, kanske borde vi haft nya nät, men Hans årliga påstötningar hos kommunen har hittills inte gett resultat. Tennisklubbar från stan lägger numera sina träningar i Stångby då de anser våra banor håller hög standard.

I samband med att Stångby började växa på Östra och Västra området lyckades Hans Dagnert få tillräckligt många

Årsinviqning av Tornvallens tennisbanor med Andreas Vinciguerra och Hans Dagnert, från Torns IF:s tennissektion, förklarar årets tennissäsongs invigd.

intresserade så att träningarna kunde återupptas. Framförallt ungdomar var intresserade. Denna "nyinvigning" av tennisbanornas verksamhet gjordes år 2009 av Andreas Vinciguerra som var här och spelade lite med juniorerna.

Inför säsongen 2015 såg det dystert ut för banornas framtid. Lunds kommun skulle använda ytan för att bygga en temporär idrottshall. Man planerade inte att bygga nya tennisbanor i området. Detta skulle innebära att såväl ungdomar som vuxna, i ett starkt växande Stångby, inte ges möjlighet i framtiden att på hemmaplan spela tennis. Hans Dagnert drog igång en kampanj på Facebook, Stångbytorget, skrivelse till Svenska Tennisförbundet m.m. för att stoppa kommunens planer. I nuläget verkar det som att man tänkt om och att banorna får vara kvar tills vidare, men vi kan aldrig vara säkra...

Andreas Vinciguerra spelar tennis i Stångby.

Loppmarknaden

Loppmarknadsgeneral Gillis Gillheim.

Den första loppmarknaden 29 mars 1969

Torns IF har i många år arrangerat loppmarknad tillsammans med Torns scoutkår. Som ett försök att öka intäkterna i föreningen, väcktes av Hilding Elmgart på ett styrelsemöte i juni 1967, tanken på att anordna en loppmarknad. Han fick själv uppdraget att ordna en loppmarknad våren 1968.

Den blev tydligen inte av, för på årsmötet i jan 1969 tillsattes en grupp på tre personer som fick i uppgift att anordna loppmarknad. Dessa tre var Hilding Elmgart, Gillis Gillheim och Kjell Asmundsson, och den 29 mars hölls den första loppmarknaden på idrottsplatsen i Stångby. Överskottet blev ca 5000 kronor som delades med Torns Scoutkår.

Gillis var som vanligt den drivande kraften i många år i loppmarknaden tillsammans med hjälp av medarbetare som växlade med åren. Vem minns väl inte när han åkte omkring i högtalarbil i byn för att locka besökare till loppis. Många är de som ställt upp som försäljare på loppis och bidragit till ett bra resultat - men en person bör väl nämnas, Algot Olsson, som trots att han fyllt 95 år fortsätter som tavelförsäljare.

Bilder från Loppmarkanden tidigt 70-tal.

Loppmarknaden höll de första åren till på idrottsplatsens parkering men i och med att grusplanen anlades flyttades loppmarknaden dit. Vädret har varit växlande under åren. Det har blåst så att stånden fallit omkull, regnat så allt flutit, men solen har de flesta åren flödat över marknaden och bidragit till att många köpare kommit och gett ett bra ekonomiskt resultat.

Under slutet av 60-talet engagerades ett litet tivoli från Österlen att delta och detta lockade dit fler barnfamiljer. I slutet på 90-talet och början 2000-talet minskade dock intresset och det blev svårt att motivera föreningens medlemmar att ställa upp och hjälpa till. 2002 var sista året som Torns IF deltog i loppmarknaden som sedan dess har fortsatt att drivas i Torns Scoutkårs regi.

Bild från Loppmarkanden tidigt 70-tal.

Loppmarknaden under 80-talet.

Till den 10:e loppmarknaden, 7 maj 1978, togs det fram en speciell poststämpel.: TORNIS IF och TORNIS SCOUTKÅR, 10:e LOPPMARKNADEN I STÅNGBY

Invigning av Tornvallen 8 juni 1969

Här ser ni starten av 100 metersloppet som starter syns Hilding Elmgart som tidigare varit en icke övnen 100 meters löpare. I bakgrunden ser ni åkermark där grusplanen anlades 1975 och som gjordes om till en konstgräsplan 2013.

Segraren i loppet, Christian Larsson IFK Lund, spränger målnöret.

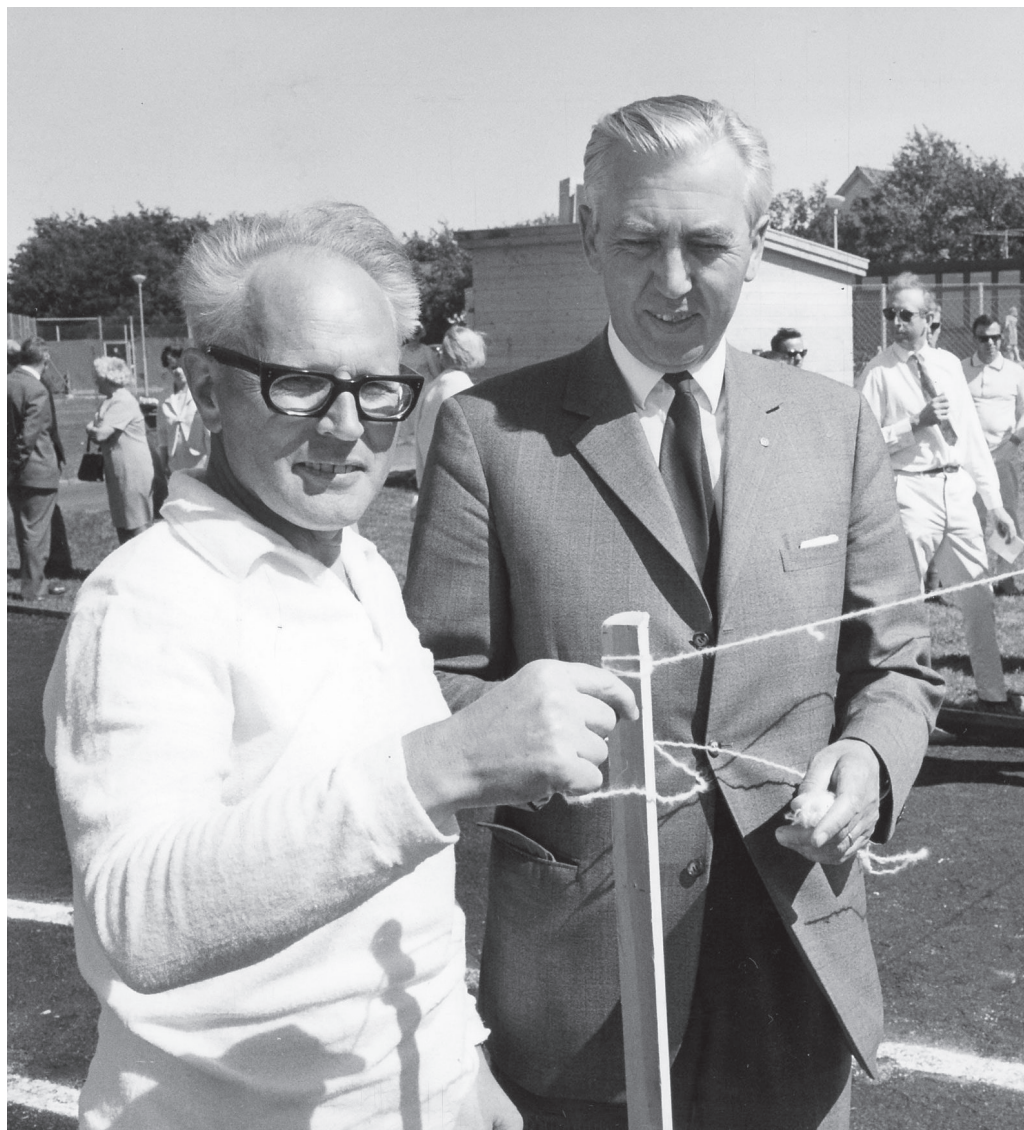
Sommaren 1967 invigdes Tornvallen. Tage Rasmusson var den siste kommunordföranden i Torns kommun och var med och beslutade att idrottsplatsen skulle byggas. Torns kommun ingick 1967 i Lunds Stad som 1971 blev Lunds Kommun.

Som ni ser spänner herrarna målnöret för 100 metersloppet. Det fanns deltagare från IFK Lund och Hörby BoIF och man tävlade även i 1500 meter. Det är svårt att känna igen övriga på bilden, men mannen till höger, vitklädd med slips, måste vara Johannes Kunkel, orgelbyggaren, som satt i styrelsen för Torns IF ett antal år på 60 och 70 talet.

Priserna till friidrottarna hade skänkts av Gösta Eddert, Gunnar Rönström, Tage Rasmusson och Erik Rossing.

Drygt 11 sekunder senare är det målgång på 100 metersloppet på Tornvallens kolstybbsbanor inför en ganska stor invigningspublik (drygt 200 personer) denna soliga söndagseftermiddag.

Dagen avslutades med att Torns IF mötte Lugi i en seriematch i reservlagsserien. Matchen slutade med seger för LUGI med 2-1, målskytt för Torn var Bo Nilsson. Först året efter spelade Torn i div VI.

På bilden syns Torns IF:s ordförande Hilding Elmgart till vänster och Tage Rasmusson som invigningstalade.

Nils-Erik "Nisse" Persson

Nisse flyttade till Stångby 1966 och kom ganska snart i kontakt med Gillis. Då Torns IF var nystartat och i behov av fotbollsspelare var hans flytt till Stångby mycket välkommet. Han hade spelat mycket fotboll på Österlen, närmare bestämt Järrestad, där han hade varit med om att vinna div VI och varit långt framme i populära YA-cupen (semifinal).

Ganska snart var Nisse hårt engagerad i Torns IF, både som spelare och som ungdomstränare. I början tränade vi nere i grustaget i Vallkärra. Det man minns så här nästan 50 år senare var hans ganska högt ställda krav på hur man genomförde träningen och hur hårt han kunde skjuta. Vi andra hade ingen aning om vad fotbollsträning var för något.

Åren 68-70 skiftade han oftast mellan att stå i mål och spela ute (center eller ytter). Tveklöst var han bäst som målvakt. Under många år, han slutade spela 1978, var han utan diskussion seriens bästa målvakt. Bakom ett oftast darrigt och läckande försvar var han skillnaden mellan poäng eller storförlust.

Foto: Lars Edsheim

Här en bild från Tornvallen 1969 då Torn mötte Asmundtorp. Nisse (nummer 1) attackerar skytten och har hjälp av Roland Olofsson (nummer 4) och till höger Pär Gillheim. Foto: Bertil Nilsson

Damfotboll Torns IF 1969-1988

Sent på 60-talet började det i Sverige bli populärt att även flickor och damer skulle spela fotboll. Detta trots ett stort motstånd, för att inte säga förakt från vissa håll i fotbollskretsar. *"Damer skall inte spela fotboll, passar inte dem och även om dom vill så kan dom inte!"* Känns tongångarna igen?

Men så tänkte inte Gillis Gillheim som alltid var den som hakade på nya tankegångar. De första försöken togs sensommaren 1969 då Gillis samlade ett 10 tal flickor, damer och några till och "lät" dem som man sade "sparka" på bollen. Intresset ebbade dock ut ganska fort men återupptogs lite grand även under 1970. Lite då och då poppade det upp små träningsgrupper som ville prova på att "sparka" boll. Först 1971 blev det lite mer organiserat då ett gäng ganska unga flickor under ledning av Brita Jönsson, själv väldigt ung, tränade ganska flitigt under året.

1972 tog Kenneth Nilsson hand om träningen och det spelades en del träningsmatcher. Han hade knappt ett 20-tal i träning och de såg fram emot att börja spela seriespel nästa år.

1973 Inför debuten i seriesammanhang hade tränarna blivit 2 då Bengt Persson också ingick i ledarstaben. Bakom Kenneth och Bengt fanns även Karl Mäckenhauser som tillsammans med Gillis Gillheim varit pådrivande under de första åren som damfotbollen hade funnits i Torn. I laget fanns det rätt många tjejer i 14-18 års åldern, så damlag var det kanske inte riktigt. Men hur som helst de var anmälda i

Så här såg laget ut sommaren 1973. Stående från vänster: Kenneth Nilsson, May Mårtensson, Karl Mäckenhauser, Ingegärd Rosberg, Annika Jepsson, Boel Åkesson, Astrid Johnsson, Christine Jönsson, Bengt Persson. Främre raden från vänster: Marie Andersson, Jeanette Persson, Ingrid Johnsson, Ingela Nilsson, Agneta Ahlkvist, Anne Svensson, Eva Lindblad.

Delar av damtruppen 1974. Bakre raden vänster: Annika Jepsson, Jeanette Persson, Eva Lindblad. Främre raden: Astrid Johnsson, Ingegärd Rosberg, Brita Jönsson, Anne Svensson, Astrid Righult, May Mårtensson.

division III. En av tränarna hade en förkärlek för, som han sade, "bonnatöser". De har bra kondition och är starka. Debutåret blev riktigt bra, en 9:e plats av 12 lag i serien är: Med beröm godkänt.

Inför 1974 enrollerades Lennart Nilsson, polis i det civila, som tränare. Han var en ganska krävande ledare med betoning på mycket fysik och då menades mycket löpning. Vi spelade fortfarande i division III i en 7-lags serie. Torn belade en stabil 3:e plats i serien. Lennart tränade även damlaget 1975 och upprepade resultatet från året innan. Det såg ganska bra ut. Truppen utvecklades och spelet förbättrades.

Så inträffade det som inte fick hända: Någon miss i det administrativa systemet gjorde att vi inte blev anmälda till seriespel 1976. Orsakerna var många, men

resultatet blev att vi inte kom med i seriespelet 1976. Detta var givetvis en mindre katastrof för laget som började komma igång och var i ständig utveckling. Detta innebar att en del av tjejerna sökte sig till andra klubbar, några slutade och de som var kvar och tränade hade tappat en stor del av motivationen.

Nåväl så lätt knäcker man inte Torntjeerna. Hans Sjöberg tog över tränarrollen och det svåra arbetet att försöka återskapa ett lag. Hans gjorde ett jättejobb, samtidigt som han även tränade pojklag i klubben. Några av tjejerna var kvar, han fick tillbaka en del som hade lämnat och några nya hade tillkommit. I början gällde det att kunna få ihop fullt lag. Då kom nästa "käftsmäll".

I premiären borta mot seriefavoriten Bjärred blev det förlust med 27-0. Efter detta var det en prestation att orka kämpa vidare. Men Hans fick dem att kriga vidare och de blev bättre och bättre, fick lite fler spelare och man började plocka poäng. Laget slutade på en ytterst hedrande 8:e plats av 12 lag. En fantastisk prestation med tanke på förutsättningarna och seriepremiären.

Året efter hade Hasses jobb med damlaget börjat ge utdelning. Under "damlaget" hade också tillkommit 2 flicklag, 14 års och 12 årslag. Det blev en 3:plats i serien med 9 lag.

Damlaget efter segermatch mot Maglasåte, 5-1, i slutet av september 1978. *Stående från vänster:* Ulf Nilsson, ledare, Claudine Beaugrand, Ingegärd Rosberg, Eva Lindblad, Marie-Louise (Tutti) Wiklund, Katarina Jönsson, Astrid Johnsson, Katarina Helleberg, Hans Sjöberg, tränare. *Främre från vänster:* Marianne Koch, Marie Lennartsson, Agneta Johnsson, Margaretha Fredriksson, Paula Le Fevre. *Liggande:* Kirhan Maini.

1979 lämnade Hans Sjöberg damlaget och ägnade sig åt flicklagen i stället. Ingvar Nilsson tog över rollen och Ulf Nilsson fortsatte som lagledare. Året började med att damlaget och en del av flicklagen åkte på träningsläger till Bulgarien en vecka, vilket blev en oförglömlig resa för allihop. Ledarna och spelarna hade hela 1978 sparat för att kunna genomföra denna långresa. Heder åt Hans, Mona, Ulf och de äldre damspelarna som arrangerade detta. I seriespelet gick det ganska bra. Vi låg i toppen men förlorade en tidig seriefinal mot Stehag på ett riktigt "skitmål". På hösten tog vi revansch men avståndet upp var för långt, vi slutade på en ohotad andraplats: Bra men inte riktigt vad vi tänkt oss.

Damlaget på Linero IP efter seger mot Pile FF 3-1. *Stående från vänster:* Ulf Nilsson, lagledare, Marianne Koch, Christel Jönsson, Katarina Jönsson, Katarina Helleberg, Marie-Louise Wiklund, Kristina Kristoffersson, Ingvar Nilsson, tränare. *Främre från vänster:* Eva Lindblad, Marie Lennartsson, Astrid Johnsson, Claudine Beaugrand, Agneta Johnsson, Ingegärd Rosberg. *Liggande:* Kirhan Maini

1980 brann tjejerna av revanschlusta. Ny tränare för laget var Ingemar Sjölin och som vanligt med Ulf Nilsson som lagledare. Torn ledde i stort sett serien från början till slut och seriesegern var aldrig i direkt fara. Detta trots att lagets lagkapten och pådrivare tidigt på året drabbats av en korsbandsskada och var borta hela året. Men hennes skada innebar att alla de andra tjejerna tog större ansvar och gjorde en fantastisk insats och segrade fullt rättvist.

Året efter som nykomling i division IV, var Bengt Glemme tränare för laget. Laget belade en mycket hedrande 5:e plats och spelade en trevlig, öppen och positiv

Torns seriesegrande damlag 1980 efter sista matchen då de besegrade Tängelsås med 8-1. *Bakre raden:* Ulf Nilsson, lagledare, Kristina Kristoffersson, Ingegård Rosberg, Katarina Jönsson, Claudine Beaugrand, Anita Mårtensson, Marie-Louise Wiklund, Ingemar Sjölin, tränare, Karin Bengtsson. *Främre raden:* Astrid Johnsson, Agneta Johnsson, Marie Strand, Eva Lindblad, Katarina Helleberg, Sofi Lidgren, Ann-Marie Lindblad. *Liggande:* Annika Dulke

fotboll. Detta var oftast fallet när Glemme var tränare, ibland kanske väl positiv. Årets höjdpunkt var naturligtvis när Malmö FF kom på besök till Tornvallen för att i DM spela mot Torn.

MFF kom med sitt ordinarie allsvenska lag och visade upp ett spel som var en fröjd för ögat att se. Att sedan Malmö FF vann med 13-2 inför en storpublik gjorde kanske inte så mycket.

1982 gjorde tjejerna under ledning av Bengt Glemme och som vanligt Ulf Nilsson som lagledare en fin prestation och slutade på 3:e plats i serien. Dock började spelarmaterialet att bli mindre och det började bli svårt att få ihop en fulltalig spelartrupp.

1983 märktes det att truppen var mindre och det blev svårare att samla alla spelarna både till matcher och träningar. Under de sista 6-7 åren hade vi varit seriekonkurrenter till ett kvarterslag i Lund, Pilegårdens FF. De hade som dynamisk tränare Jan-Åke Bengtsson (som också var spelare i Torns IF seniorlag). Pile FF hade liknande problem som Torn med en minskande spelartrupp. Därför beslutades efter diskussioner att Pilegårdens FF tjejer skulle ansluta sig till Torns IF för att bilda en stark och bred trupp inför seriestarten 1984. Genom sammanslagningen anmälades också ett reservlag.

1984 blev ett bra år även om en sammanslagning mellan två klubbar tar tid att foga samman. Under Jan-Åkes ledning slutade laget på en bra 4:e plats. Vi tyckte nog lite till mans att vi hade en spelartrupp som skulle och borde tillhöra den absoluta serietoppen nästa år.

1985 Slutade laget på en andraplats i serien endast en poäng efter segrande Kuladal. Detta innebar ändock chans till uppflyttning via kval mot andra placerade Västra Karup i division IV Nordvästra, som tjejerna besegrade på bortaplan med 2-0. Därefter blev det match mot tionde placerade Onslunda i division III. Även den matchen spelades på bortaplan och Tornlaget segrade efter en heroisk insats med 1-0. Därmed var laget klart för division III. Extra starkt av damerna att vinna eftersom matchen spelades dagen efter Torns IF:s 20-års jubileum! Roligt var också alla supportrar som dagen efter festen begav sig till Onslunda och hejade fram tjejerna med lite hesa röster.

1986 Startade säsongen med ett träningsläger i Jugoslavien (Kroatien) dit även Torns herrseniorer begett sig. Ett visst samarbete hade skett för att finansiera resorna till Jugoslavien. Det var totalt över 50 personer som reste med på de båda lägren. Bland annat arrangerades ett högstadiesdisco i Folkets park, Lund med nästan 1000 besökande. Detta inbringade många sköna 1000 lappar.

I serien gick det väl ganska bra. En säker mittenplacering, men inte någon direkt chans på toppplacering. En sjundeplats får väl anses godkänt som nykomlingar.

1987 kom att bli Torn IF:s damlag genom tiderna bästa säsong. Vi krigade i toppen av serien, division III södra, tillsammans med Janstorps IF. Inför sista omgången

ledde Torn serien på klart bättre målskillnad och skulle vid vinst borta mot Skillinge bli klara för avancemang till division II.

Matchen började med ett klart spelövertag för Tornlaget och efter ett stort antal chanser tog Torn ledningen med 1-0 i mitten på första halvlek. I andra halvlek jämnade

Stående från vänster: Annica Dulke, Ulf Nilsson, lagledare, Kristina "Teddy" Andersson, Pernilla Persson, Carina Hertze, Petra Lindblad, Katarina Jönsson, Susann Nilsson, Jan-Åke Bengtsson
Främre raden: Inga Nordin, Carina Magnusson, Ewa Thell, Katarina Juntonen, Åsa Persson, Petra Hertze, Kristina Bladh, Kristina Andersson.
Liggande: Berit Nilsson.